KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO SPRENDIMAS (ES) 2015/253

2015 m. vasario 16 d.

kuriuo nustatomos sieros kiekio jūriniame kure mėginių ėmimo ir ataskaitų teikimo pagal Tarybos direktyvą 1999/32/EB taisyklės

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 1999 m. balandžio 26 d. Tarybos direktyvą 1999/32/EB dėl sieros kiekio sumažinimo tam tikrose skystojo kuro rūšyse ir iš dalies keičiančią Direktyvą 93/12/EEB ([1]), ypač į jos 6 straipsnio 1b dalį ir 7 straipsnio 1a dalį,

kadangi:

(1) ekonomiškai efektyvus ir darnus Direktyvos 1999/32/EB įgyvendinimas ir jos reikalavimų vykdymo užtikrinimas – labai svarbus prioritetas siekiant joje numatyto teigiamo poveikio sveikatai ir aplinkai, susijusio su laivų išmetamo sieros dioksido kiekio sumažinimu, o šis savo ruožtu paskatintų sąžiningą konkurenciją ir tvaresnį jūrų transportą;

(2) siekiant veiksmingai įgyvendinti Direktyvos 1999/32/EB 3a, 4a ir 4b straipsnius, būtina, kad valstybės narės užtikrintų, kad pakankamai dažnai ir tiksliai būtų imami laivams tiekiamo arba juose naudojamo jūrinio kuro mėginiai ir būtų patikrinamas laivo žurnalas bei bunkerio atsargų papildymo važtaraštis;

(3) Direktyvos 1999/32/EB 6 straipsnio 1 dalyje reikalaujama, kad valstybės narės imtųsi visų būtinų priemonių, kad mėginių ėmimo būdu būtų patikrintas sieros kiekis jūriniame kure, skirtame deginti laivuose, plaukiojančiuose atitinkamuose jūrų plotuose ir esančiuose uostuose. Šiuo tikslu mėginių ėmimas suprantamas kaip visi atitikties tikrinimo metodai, išvardyti tos direktyvos 6 straipsnio 1a dalies a, b ir c punktuose;

(4) siekiant patikrinti jūrinio kuro atitiktį, imami jo fiziniai mėginiai – arba iš laivo kuro tiekimo sistemos paimamas ir ištiriamas vietinis mėginys, arba ištiriami atitinkami užantspauduoti iš laivo bunkerio paimti kuro mėginiai;

(5) siekiant užtikrinti tolygų naštos padalijimą valstybėms narėms ir tikrinimo ekonominį efektyvumą, mėginių ėmimo dažnis turėtų būti nustatytas atsižvelgiant į pavienių laivų, įplaukiančių į valstybės narės teritoriją, skaičių, laivo dokumentų patikrą, alternatyvių tikrintinų laivų atrankos technologijų naudojimą, taip taip pat į specialius perspėjimus, susijusius su konkrečiais laivais;

(6) į laivus tiekiamo jūrinio kuro mėginiai turėtų būti imami visų pirma tais atvejais, kai pakartotinai nustatoma, kad kuro tiekėjas nesilaiko bunkerio atsargų papildymo važtaraščio specifikacijų, kartu atsižvelgiant į tiekėjo parduodamo jūrinio kuro kiekį;

(7) siekiant Direktyvą 1999/32/EB įgyvendinti ekonomiškai efektyviai, valstybės narės turėtų būti skatinamos nustatyto mėginių ėmimo dažnio laikytis tikrintinų laivų atrankai naudodamos nacionalinius rizika grindžiamus atrankos mechanizmus arba taikydamos naujoviškas atitikties patikros technologijas ir surinkta informacija dalytis su kitomis valstybėmis narėmis;

(8) Europos jūrų saugumo agentūros sukurta ir tvarkoma speciali Sąjungos informacijos sistema, kuria valstybės narės gali naudotis nuo 2015 m sausio 1 d., yra skirta registruoti informacijai apie pavienių pagal Direktyvą 1999/32/EB atliktų atitikties patikrų rezultatus ir ja keistis. Valstybės narės turėtų būti skatinamos naudotis ta sistema, nes ji gali labai padėti racionalizuoti ir optimizuoti atitikties direktyvos reikalavimams vertinimą;

(9) siekiant valstybėms narėms, neturinčioms išėjimo į jūrą, su jų vėliava plaukiojantiems laivams ar jų kuro tiekėjams neužkrauti pernelyg didelės administracinės naštos, tam tikros nuostatos toms valstybėms narėms neturėtų būti taikomos;

(10) teikiant ataskaitas turėtų būti kuo labiau naudojamasi visomis turimomis ir pažangiausiomis technologijomis, kad administracinė našta būtų kuo mažesnė, tačiau kartu turi būti palikta lankstumo toms valstybėms narėms, kurios norėtų teikti ataskaitas labiau įprastu būdu. Todėl valstybės narės gali ataskaitų teikimo reikalavimus pagal Direktyvą 1999/32/EB įvykdyti naudodamosi Sąjungos informacijos sistema;

([1]) OL L 121, 1999 5 11, p. 13.

(11) ne anksčiau kaip 2016 m. sausio 1 d., su sąlyga, kad bus sukaupta bendrų dalomųjų duomenų apie sieros kiekio reikalavimų atitikties patikras ir mėginių ėmimą, valstybės narės galės naudotis į Sąjungos informacijos sistemą integruotu rizika grindžiamu tikrintinų laivų atrankos mechanizmu, kuris leis ekonomiškai efektyviai nustatyti laivus, kurių kuras turėtų būti tikrinamas pirmiausiai;

(12) šiame sprendime numatytos priemonės atitinka pagal Direktyvos 1999/32/EB 9 straipsnio 1 dalį įsteigto komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Dalykas

Šiuo sprendimu nustatomos taisyklės, reglamentuojančios sieros kiekio jūriniame kure mėginių ėmimo metodus ir dažnumą, taip pat ataskaitų teikimą pagal Direktyvą 1999/32/EB.

2 straipsnis

Apibrėžtys

Šiame sprendime vartojamų terminų apibrėžtys:

(1) pagrindinis kuro bakas – bakas, iš kurio imamas kuras tolesnės grandies kurą deginančioms mašinoms maitinti;

(2) kuro tiekimo sistema – sistema, palaikanti kuro paskirstymą, filtravimą, gryninimą ir padavimą iš pagrindinių kuro bakų į kurą deginančias mašinas;

(3) laivo atstovas – laivo kapitonas arba pareigūnas, atsakingas už naudojamą jūrinį kurą, dokumentus ir už susitarimą dėl alternatyvios kuro mėginių ėmimo vietos;

(4) sieros kiekio tikrintojas – asmuo, valstybės narės kompetentingos institucijos tinkamai įgaliotas tikrinti atitiktį Direktyvos 1999/32/EB nuostatoms;

(5) Sąjungos informacijos sistema – Europos jūrų saugumo agentūros tvarkoma sistema, kurioje naudojami sistemos „SAFESeaNet“, t. y. pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/59/EB ([1]) 22a straipsnį sukurtos informacijos tvarkymo sistemos, duomenys apie pavienių laivų įplaukimą į uostą siekiant registruoti informaciją apie pavienių atitikties Direktyvai 1999/32/EB patikrų rezultatus ir ja keistis. Remiantis tais pavienių atitikties patikrų rezultatais ir kitomis susijusiomis išvadomis, padarytomis pagal Direktyvą 1999/32/EB, sukuriamas rizika pagrįstas tikrintinų laivų atrankos Sąjungos mechanizmas.

3 straipsnis

Laivuose naudojamo jūrinio kuro mėginių ėmimo dažnis

1. Valstybės narės kasmet patikrina bent 10 % visų į valstybės narės teritoriją įplaukiančių laivų žurnalus ir bunkerio atsargų papildymo važtaraščius.

Bendras pavienių į valstybės narės teritoriją įplaukiančių laivų skaičius atitinka vidutinį per pastaruosius trejus metus įplaukusių laivų skaičių, nurodytą naudojantis sistema „SAFESeaNet“.

([1]) 2002 m. birželio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/59/EB, įdiegianti Bendrijos laivų eismo stebėsenos ir informacijos sistemą ir panaikinanti Tarybos direktyvą 93/75/EEB (OL L 208, 2002 8 5, p. 10).

2. Nuo 2016 m. sausio 1 d. sieros kiekis pagal 1 dalį patikrintuose laivuose naudojamame kure papildomai tikrinamas imant kuro mėginius arba juos ištiriant, arba abiem būdais pagal tokias proporcijas:

a) 40 % – valstybėse narėse, visiškai besiribojančiose su SOx išmetimo kontroliavimo sritimis;

b) 30 % – valstybėse narėse, iš dalies besiribojančiose su SOx išmetimo kontroliavimo sritimis;

c) 20 % – valstybėse narėse, nesiribojančiose su SOx išmetimo kontroliavimo sritimis.

Nuo 2020 m. sausio 1 d. su SOx išmetimo kontroliavimo sritimis nesiribojančios valstybės narės, imdamos mėginius arba juos tirdamos, arba abiem būdais patikrina sieros kiekį 30 % pagal 1 dalį patikrintų laivų.

Valstybės narės gali šioje dalyje nurodyto tikrinimo dažnumo laikytis atrinkdamos laivus pagal nacionalinius rizika grindžiamus tikrintinų laivų atrankos mechanizmus ir remdamosi Sąjungos informacijos sistemoje užregistruotais specialiais perspėjimais apie konkrečius laivus.

3. Pagal 2 dalį apskaičiuotas pavienių laivų, kurie turi būti patikrinti imant mėginius arba juos tiriant, arba abiem būdais, skaičius gali būti pakoreguotas (tačiau jo nesumažinant daugiau kaip 50 %) arba

a) atimant pavienių laivų, kurių galima neatitiktis patikrinta nuotolinės patikros technologijomis arba greitojo tyrimo („quick scan“) analizės metodais, skaičių; arba

b) nustatant atitinkamą skaičių, jei apsilankant laivuose patikrinami bent 40 % pavienių laivų, tais metais įplaukiančių į atitinkamos valstybės narės teritoriją, dokumentai pagal 1 dalį.

Pagal a ir b punktus atliktos korekcijos užregistruojamos Sąjungos informacijos sistemoje.

4. Nuo 2016 m. sausio 1 d. vietoj 1, 2 ir 3 dalyse nustatyto metinio tikrinimo dažnumo valstybės narės gali taikyti metinį mėginių ėmimo dažnumą, nustatytą naudojant rizika grindžiamą tikrintinų laivų atrankos Sąjungos mechanizmą.

5. Šis straipsnis netaikomas Čekijai, Liuksemburgui, Vengrijai, Austrijai ir Slovakijai.

4 straipsnis

Laivams tiekiamo jūrinio kuro mėginių ėmimo dažnis

1. Laikydamosi Direktyvos 1999/32/EB 6 straipsnio 1a dalies b punkto ir atsižvelgdamos į pristatomo jūrinio kuro kiekį, valstybės narės, imdamos kuro mėginius kuro pristatymo į laivą metu ir atlikdamos jų analizę, tikrina tuos tiekėjus, kurie, remiantis pranešimais Sąjungos informacijos sistemoje arba 7 straipsnyje nurodyta metine ataskaita, kuriais nors metais bent tris kartus pristatė bunkerio atsargų papildymo važtaraštyje nurodytų specifikacijų neatitinkantį kurą.

2. Šis straipsnis netaikomas Čekijai, Liuksemburgui, Vengrijai, Austrijai ir Slovakijai.

5 straipsnis

Mėginių ėmimo metodai, kuriais tikrinamas sieros kiekis laivuose naudojamame jūriniame kure

1. Pagal 3 straipsnį tikrindamos sieros kiekį laivuose naudojamame jūriniame kure, valstybės narės taiko tokį pakopinį mėginių ėmimo ir sieros kiekio standartų atitikties patikros metodą:

a) tikrina laivų žurnalus ir bunkerio atsargų papildymo važtaraščius;

b) atitinkamai taiko vieną arba abi mėginių ėmimo ir analizės priemones:

i) ištiria laive esančius prie bunkerio atsargų papildymo važtaraščio pridėtus užantspauduotus bunkerinio kuro mėginius, paimtus laikantis MARPOL konvencijos VI priedo 18 taisyklės 8.1 ir 8.2 punkto;

ii) laive atlieka jūrinio kuro, skirto deginti laive, vietinių mėginių ėmimą pagal 6 straipsnį ir juos ištiria.

2. Sieros kiekio jūriniame kure patikros ir tyrimo pabaigoje sieros kiekio tikrintojas užregistruoja išsamius kuro patikrinimo duomenis ir rezultatus, kaip nurodyta 7 straipsnio a dalyje.

6 straipsnis

Vietinių mėginių ėmimas laive

1. Valstybės narės jūrinio kuro vietinių mėginių ėmimą laive atlieka paimdamos vieną ar kelis vietinius mėginius toje kuro tiekimo sistemos vietoje, kur specialiai mėginių ėmimo tikslu yra įmontuota sklendė, nurodyta laivo kuro vamzdyno schemoje arba plane ir patvirtinta vėliavos valstybės administracijos arba jos vardu veikiančios organizacijos.

2. Jei 1 dalyje nurodytos vietos nėra, kuro mėginių ėmimo vieta yra ta vieta, kurioje specialiai mėginių ėmimo tikslu sumontuota sklendė ir kuri atitinka visus šiuos reikalavimus:

a) yra lengvai ir saugiai prieinama;

b) įrengta atsižvelgiant į skirtingas kuro, naudojamo konkrečiai kuru varomai mašinai, klases;

c) yra pasroviui kuro tekėjimo iš kuro bako kryptimi;

d) yra kuo arčiau (t. y. kiek fiziškai įmanoma ir saugu atsižvelgiant į kuro tipą, kuro srautą, temperatūrą ir slėgį prieš pasirinktą mėginių ėmimo vietą) kuro padavimo į kurą deginančią mašiną vietos;

e) ją pasiūlo laivo atstovas ir patvirtina sieros kiekio tikrintojas.

3. Valstybės narės gali vietinį mėginį paimti daugiau negu vienoje kuro tiekimo sistemos vietoje, kad nustatytų, ar nėra kryžminės kuro taršos, kai kuro tiekimo sistemos nėra visiškai atskirtos arba yra keli kuro bakai.

4. Valstybės narės užtikrina, kad vietinis mėginys būtų paimtas į mėginių ėmimo talpą, iš kurios galima pripildyti bent tris naudojamam jūriniam kurui reprezentatyvaus mėginio butelius.

5. Valstybės narės imasi priemonių, kad užtikrintų, jog:

a) sieros kiekio tikrintojas laivo atstovo akivaizdoje užantspauduotų mėginio butelius vienetine identifikavimo priemone;

b) du mėginio buteliai būtų paimti į krantą analizei;

c) vieną mėginio butelį laivo atstovas saugotų ne trumpiau kaip 12 mėnesių nuo mėginio paėmimo dienos.

7 straipsnis

Metinėje ataskaitoje pateiktina informacija

Valstybių narių Komisijai teikiamoje metinėje ataskaitoje dėl sieros kiekio jūriniame kure standartų laikymosi nurodoma bent tokia informacija:

a) kiek ir kokio tipo neatitikties atvejų nustatyta matuojant sieros kiekį jūriniame kure, įskaitant pavienių atvejų sieros kiekio neatitikties laipsnį ir vidutinį sieros kiekį, nustatytą paėmus ir ištyrus mėginius;

b) bendras per metus atliktų dokumentų, įskaitant bunkerio atsargų papildymo važtaraščius, kuro bunkeriavimo vietų schemas, kuro registracijos žurnalus, laivo žurnalus, kuro keitimo procedūras ir įrašus, patikrinimų skaičius;

c) Direktyvos 1999/32/EB 4a straipsnio 5b dalyje numatyti pasiteisinimai, kad nebuvo galimybių gauti reikalavimus atitinkančio jūrinio kuro, įskaitant laivo duomenis, bunkeriavimo uostą ir valstybę narę, kurioje nebuvo tokios galimybės, kiek kartų šią priežastį nurodė to paties laivo atstovai ir kokio tipo bunkeriu nebuvo galimybės pasinaudoti;

d) pranešimai ir protesto laiškai jūrinio kuro tiekėjams atitinkamos valstybės narės teritorijoje dėl kure esančios sieros kiekio;

e) visų jūrinio kuro tiekėjų atitinkamoje valstybėje narėje pavadinimų ir adresų sąrašas;

f) aprašymas, kaip su atitinkamos valstybės narės vėliava plaukiojančiuose laivuose naudojami teršalų išmetimo mažinimo metodai, įskaitant bandymus ir nuolatinę teršalų išmetimo stebėseną, arba naudojamas alternatyvus kuras ir atliekamos patikros, ar nuolat laikomasi SOx kiekio mažinimo reikalavimų pagal Direktyvos 1999/32/EB I ir II priedus;

g) jei taikoma, aprašomi nacionaliniai rizika grindžiami tikrintinų laivų atrankos mechanizmai, įskaitant specialius perspėjimus, taip pat aprašoma, kaip naudojamos nuotolinės patikros ir kitos turimos technologijos pavieniams laivams, kuriuos reikėtų patikrinti pirmiausia, nustatyti, ir jų naudojimo rezultatai;

h) bendras pradėtų pažeidimo nagrinėjimo procedūrų arba sankcijų, arba jų abiejų, skaičius ir tipas, kompetentingos institucijos tiek laivo operatoriams, tiek kuro tiekėjams skirtų baudų apimtis;

i) atlikus laivo žurnalo ir bunkerio atsargų papildymo važtaraščio patikrinimą arba paėmus mėginius, arba atlikus abu šiuos veiksmus, apie kiekvieną pavienį laivą nurodoma:

   i) laivo duomenys, įskaitant TJO numerį, tipą, amžių ir tonažą;

   ii) tikrinant laivo tipo atitiktį paimtų mėginių ir jų analizės ataskaitos duomenys, įskaitant mėginių skaičių ir tipą, naudotus mėginių ėmimo metodus, mėginių ėmimo vietas;

   iii) svarbi informacija apie bunkerio atsargų papildymo važtaraščius, kuro bunkeriavimo vietas, kuro registracijos žurnalus, laivo žurnalus, kuro keitimo procedūras ir įrašus;

   iv) dėl to konkretaus laivo nacionaliniu lygmeniu atlikti vykdymo užtikrinimo veiksmai ir pradėtos teisinės procedūros arba skirtos baudos, arba abu šie dalykai.

8 straipsnis

Ataskaitos forma

1. Valstybės narės gali naudotis Sąjungos informacijos sistema ir tiesiai po patikros joje užregistruoti visus su patikra susijusius duomenis ir faktus, įskaitant informaciją, susijusią su mėginių ėmimu.

2. Valstybė narė, besinaudojanti Sąjungos informacijos sistema atitikties patikros duomenims užregistruoti, jais keistis ir dalytis, gali metinius suvestinius vykdymo užtikrinimo duomenis, kurie sukaupiami Sąjungos informacijos sistemoje, panaudoti vykdydama Direktyvos 1999/32/EB 7 straipsnyje nustatytus ataskaitų teikimo įpareigojimus.

3. Sąjungos informacijos sistema nesinaudojančios valstybės narės sukuria sąsają tarp Sąjungos informacijos sistemos ir savo nacionalinės sistemos, kurioje užpildomi bent tie patys laukai kaip Sąjungos informacijos sistemoje, arba elektroniniu būdu pateikia užpildytus visus 7 straipsnyje išvardytus punktus.

9 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis sprendimas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Priimta Briuselyje 2015 m. vasario 16 d.

Komisijos vardu

Pirmininkas

Jean-Claude JUNCKER